

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 176.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365891360/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Schwalben, medens Frøken Amalia holdt sit Toilet i Høvepavillonen. I et Sprog, der var en Blanding af slet Dansk og galt Tydsk, og med de stærkeste theatralske Armbevægelser beskrev den besynderlig udmaiede Greve sine Godser i Tydskland. Efter en lang Indledning foreslog han Agenten, mod Pant i hans Godsintrader og mod meget høje Renter, at skaffe ham et contant Laan strax af nogle Tusind Daler. Agenten gjorde store Øine, dog uden at afbryde sin Forretning med at pille et stegt Hønsbeen.

Greven fremtog et Ark stemplet Papir, hvorpaa en Panteforskrivning lovformelig var affattet, dog med Summen og Navnene *in bianco*; men Godserne vare nævnte, med en nøiagtig statistisk Beregning af deres aarlige betydelige Indtægt efter Middeltaller af de sidste Aars Indtægter saavel af Vinbjergene, som af Bøndergods og Fiskerier, Steenbrud, Skove og Kulminer.

«Meget godt, Hr. Greve!» – sagde Agenten og saae i Documenter. – «i trægtige Godser!» – vedblev han og nikkede – «*Hohenstein*, det kjender jeg godt fra min Rhinreise; det ligger ved Schwalbach, ikke sandt? – jeg har selv seet Ruinen af den gamle Ridderborg – dersom Godset svarer til Ruinen, maa det være anseeligt – hm! og *Adolphseck*! lad see! den Ruin kjender jeg jo ogsaa – den er berømt af Adolph af Nassau, han der var tydsk Keiser i det 13de Aarhundrede – i Sandhed en hoist romantisk Besiddelse – og hvad seer jeg? *Sonnenberg* – der var jeg jo ogsaa – i Nærheden af Wiesbaden, ikke sandt? – det er ogsaa en af de herligste Rumer. Det maa jeg tilstaae, Hr. Greven er rig paa interessante Middelalders-Erindringer. Jeg læste dog ikke feil? – der skal maaskee ikke staae *Sonnenberg* men *Sonnenstein* – det kjender jeg ogsaa – det er en hoist fortræffelig Daareanstalt. For Laanet vil der Intet være iveiens – tilføiede han med et høfligt Smil – «saasandt jeg har Hr. Grevens Adkomstbeviser for alle disse mærkelige Besiddelser.»

Med synlig Forlegenhed reiste Greven sig og saae ud af Vinduet – han vendte sig pludselig med en fornærmet Mine og sagde i fornem Tone: «Jeg vil ikke haabe, Hr. Agenten anseer mig for en Eventyrer eller Vindmager! – først med næste Post venter jeg de Documenter, hvorpaa min eventuelle Forskrivning støtter sig – De agter dog ikke at fornærme en Adelsmand – en Mand af Ære, med en Mistillid, som i langt høiere Grad vilde krænke mig, end selv det alleruheldigste Arrangement af denne ubetydelige Pengesag?»